

BRA, 1907.

CLEVELAND, OHIO, V PONDELJEK, 23. SEPTEMŠTETV. 262.

MESTNE NOVICE.

SLOVENSKI FARANI PRED ŠKOFOM.

Če 1000 slovenskih faranov se je včeraj popoldne podalo pred škofijo, hoteč mil. g. Škofu vročiti prošnjo, s katero prosi, da jim vrne župnika, gospoda Rev. Zakrajšeka, katerega je pred časom prestavil v So. Lorain.

Farana gg. Suhadolnik in Lauš sta bila zbrana v depucijo in sta odšla v škofijo, med tem, ko je množica čakala pred škofijo. Ta dva sta duhovniki, ki ju je sprejel raztomacila težnje ljudstva, ter mu ob enem izročila spisano prošnjo.

Gospod duhovnik je depuciji obljubil predložiti prošnjo Škofu, kakor tudi, da bodo dobili v kratkem tozadenvi odgovor.

Ko je depucija odšla iz škofije in ljudstvo naznani, kaj je opravilo, se je ljudstvo podalo v Ullmanovo dvorano, kjer se je začljučila seja, pri kateri se je sklenilo prihodnjem nedeljo se še v večjem številu zbrati pred škofijo, če mil. g. Škof do istega časa ne da odgovora.

Ljubeznijska škofova postrežnica.

Ko je depucija faranov prišla pred škofijo in potrka na vrata, je neka postrežnica odprla vrata in prasala odpalone česa želes. Ko sta ji odpolana povedala, da hočeta Škofu izročiti prošnjo, je postrežnica zaloputnila vrata s takosilo, da je farana Laušeta skoraj vrgla na tla.

Tako ravnanje "sitne babure" je pač neumestno in čudimo se, če mil. g. Škof trpi v svoji palaci take "babnice", ki s takim ravnanjem žalijo ne samo posameznika, pač pa celi narod.

Želeli bi bilo, da mil. g. Škof nastavi v svoji palaci take vratice, ki so z ljudmi prijazne, ne pa take, ki se s svojim ksanitipom ravnanjem odlikujejo in s tem nečast delajo Škofu samemu.

Zatoraj Škofi pridige le v tolikem ugovarjanju, da nismo uporniki, pač pa prošnjeni.

Na dolgo in široko bi lahko odgovarjali zadnji "Daniči" in jih dokazali o marsikatem nerescenjem poročili in zatrdirili.

Hočemo vendar vsa ta neresčenja poročili in zatrdirili prezreti, pač pa pripomnimo le nekaj malega o računih župnije Z. M. Božje.

Kakor fara sv. Vida, tako tudi iata Z. M. B. ima svoje ranče. Razlika med temi in onimi, je le ta, da pri računih fare Z. M. B. se ni še nikdo preprial ne upiral, kakor so se prepirali in upirali cerkevni možje pri računih fare sv. Vida, ko je iste vodil župnik Hribar.

Denar, ki je last fare Z. M. B. je na varnem in popolnoma brezpotrebno je, če si gospodje okoli Danice belijo lase radi premoženja te fare.

Če pa se to ne zadostuje, naj se Danica obrne na farni odbor omenjene fare in mnenja smo, da bodo ti možje kaj radi ustregli, da dekažejo pravilnost računov. Vsak cent, ki je došel je vpisan, ravno tako tudi vsak izdatek.

Neumevno je zakaj Danica sprašuje po tem denarju. Misliš bi skoraj, da se ji po njem cedijo slíne. — Vendar — kislo grozje.

Zatoraj pa cenjeni Daničarji nikar naj Vas to ne skrbi, obrnite raje pozornost na svoje zadeve in potem se brigajte za druge.

Dva delavca ponesečela.

Pri popravljanju mostu v Washington parku, se je v sobotu pripetila zelo osodepolna nesreča.

Pretrgala se je železna vrv s katero so dvigali težek kamen. Kamen je padel na tla in zadel Viljema Buckerja na glavo in mu prebil črepino. Na pol mraka so ga odnesli v bolnico.

Drugemu delavcu Karlu personu je pa zmečkal na roki prste in tudi tega se je odjavil v Aleševi bolnici.

Razmotrivalo se bode tudi o volitvi župana.

K oblini udeležbi vabi

Odbor.

"GOVORIL BOM VAM KOT VAŠ ŠKOF."

Nikakor nimamo namena kritikovati škofovo pridigo, ki jo je imel v Newburgu prilikom birme v cerkvi slovenske fare sv. Lovrenca. Veseli nas, da je pohvalil vrle Newburščane, všeči nas tudi, da je pohvalil cerkveno petje.

Ugovarjam pa le temu, da bi bilo ravnanje župlanov sv. Vida škandalozno in tudi temu ugovarjam, da bi bili farani sv. Vida razkolniki ali šišmatiki.

Mil. g. Škofu se ni nikdo uprl, vse, kar se je do sedaj ukrejlo v farnih zadevah, so bile le ponizne prošnje naroda do mil. g. Škofa. Farani niso nikdar rekli "zahtevamo" pač pa vedno "ponizno prošimo".

Nikdo ni še rekel "mi zahtevamo Rev. Zakrajška način" pač pa "mil. g. Škof prevari Rev. Zakrajška zopet v načinu sredino."

Čeravno je zahtevati vsake mu dovoljeno, se farani sv. Vida niso tega nikdar posluževali, nikdar niso kratili Škofu avtorite, pač pa so pred njega prišli kot udani verniki in rekli "premilstnosti, prošimo."

Ce so pa farani s svojimi pršnjami vstrajni se držijo besedila sv. pisma, ki pravi: "Trkaj in se ti bo odprlo, prosi in se ti bo dalo."

"Duhovnikov ne zbirajo v katoliški cerkvi ljudje, ampak Škof." Take so baje nadajne Škofove besede.

Pripomnemo vse to in je tudi gola resnica. Radi tega se pa tudi farani obračajo do mil. g. Škofa z udano prošnjo "da jim izbere duhovnika, v katerega ljudstvo zaupa in v katerem uvidi, da bo ta duhovnik dela za narod in vero, ne pa nasprotno, kakor se baš godi v nekaterih farah!"

Zatoraj Škofi pridige le v tolikem ugovarjanju, da nismo uporniki, pač pa prošnjeni.

Na dolgo in široko bi lahko odgovarjali zadnji "Daniči" in jih dokazali o marsikatem nerescenjem poročili in zatrdirili.

Hočemo vendar vsa ta neresčenja poročili in zatrdirili prezreti, pač pa pripomnimo le nekaj malega o računih župnije Z. M. Božje.

Kakor fara sv. Vida, tako tudi iata Z. M. B. ima svoje ranče. Razlika med temi in onimi, je le ta, da pri računih fare Z. M. B. se ni še nikdo preprial ne upiral, kakor so se prepirali in upirali cerkevni možje pri računih fare sv. Vida, ko je iste vodil župnik Hribar.

Denar, ki je last fare Z. M. B. je na varnem in popolnoma brezpotrebno je, če si gospodje okoli Danice belijo lase radi premoženja te fare.

Če pa se to ne zadostuje, naj se Danica obrne na farni odbor omenjene fare in mnenja smo, da bodo ti možje kaj radi ustregli, da dekažejo pravilnost računov. Vsak cent, ki je došel je vpisan, ravno tako tudi vsak izdatek.

Neumevno je zakaj Danica sprašuje po tem denarju. Misliš bi skoraj, da se ji po njem cedijo slíne. — Vendar — kislo grozje.

Zatoraj pa cenjeni Daničarji nikar naj Vas to ne skrbi, obrnite raje pozornost na svoje zadeve in potem se brigajte za druge.

Dva delavca ponesečela.

Pri popravljanju mostu v Washington parku, se je v sobotu pripetila zelo osodepolna nesreča.

Pretrgala se je železna vrv s katero so dvigali težek kamen. Kamen je padel na tla in zadel Viljema Buckerja na glavo in mu prebil črepino. Na pol mraka so ga odnesli v bolnico.

Drugemu delavcu Karlu personu je pa zmečkal na roki prste in tudi tega se je odjavil v Aleševi bolnici.

Razmotrivalo se bode tudi o volitvi župana.

K oblini udeležbi vabi

Odbor.

IZ DRZAVE.

NESREČA NA VSOPENJAČI. Razno iz Ohio.

Trgovec Ernest Prety iz Cincinatija je šel k neki tvrdki, ki ima svoje rpostore v 4. nadstropju svetle hiše. Da bi dosegel tja, se je podal na vspejnjaco. Motornik je pustil Prettija v tretjem nadstropju izstopek. Ko je pa motornik prišel zopet do tli je našel Pretyja umirajočega. Na kak način je ta padel iz tretjega nadstropja ni znano. Domneva se, da je odprta vrata, pri tem se spodrsnil in padel v globoko.

Pustil zapreti soprogo.

Samuel Winkler iz New Philadelphije je pustil v soboto zapreti svojo soprogo, ki je njega in štiri otroke zapustila in drugim pobegnila.

Ukradli za \$1000 blaga.

V soboto so v Daytonu udružili tatoči v skladisce spodnjih oblek in naprav. Pobrali so blaga za \$1000 vrednosti. Odnesli so tudi več pušk in streličja.

Legar.

V Canal Doverju je zbolelo za legarjem 50 oseb. Zdravnik pravijo, da je krivo slabost stanje ulic, da se epidemija razširja.

Slep mestni svetovalec.

V Lancastru so nominirali kandidatom za mestni svet Ivan Wagenhals, ki je slep na obe očesi. Ta je že deset let član mestnega sveta in med celim tem časom zamudil nobene seje. Radi tega se pa spozna v mestnih zadevah veliko bolje, ko drugi svetniki, ki imajo dobre oči ali pa celo očala.

Klopotača pičila dečka.

V četrtek je v Greenville pičila 8letnega Karla Roorecka kačka klopotača. Na potu iz šole je stopil na njio. Čeravno so hitro poklicali zdravnika, vendar ni mogel dečku oteti življenje in je isti umrl v strašnih bolezničnih.

Nele da takoj olajša, marveč pologoma popolno ozdravi bolnika, podeli mu združljivost.

V Findlayu so našli Alojzijo Belford in njenega 15meseca otroka nrtivega.

Nesrečna ženska je najprej zadušila otroka potem pa se samo sebe. Z vrvjo se je zadrgnila okolo vrata in se na ta način spravila ob življenje. V pismu na svojega moža pravi, da jo je ljubomost prinala do tega žalostnega koraka.

Zblaznena pisateljica.

Znana pisateljica Helena Kelsey Fay iz Vermiliona so v četrtek prepeljali v Toledo in jo oddali v tamošnjo blaznico. Zblaznena je iz strahu pred neozdravljivo bolezni.

Mestne novice.

Pomanjkanje delavcev.

J. T. Shields, predstojnik delodajalnic je izjavil, da niše nikdar primanjkovalo toliko delavcev, kakor jih sedaj primanjkuje. Nastavil bi takoj lahko 1000 mož, če bi jih imel.

Podraženje mleka.

Mlekarška zadruga je imela v soboto svoje zborovanje, na katerem se je sklenilo z dnem 30. oktobra mleko podražiti.

Mlekarška zadruga je imela v soboto svoje zborovanje, na katerem se je sklenilo z dnem 30. oktobra mleko podražiti.

Galona mleka, ki stane sedaj 12 centov, bude stala 20 centov, četrtnika pa, ki stane sedaj 6 do 7 centov bude stala 10 ali 11 centov.

Prvi seji se vrši volitve novembra.

Razmotrivalo se bode tudi o volitvi župana.

K oblini udeležbi vabi

Odbor.

IZ AVSTRIJE

CESAR ODKLONIL OGRSKE ZAHTEVE.

Odločilna Konferenca.

DUNAJ, 21. sept. — Nadvojvoda Franc Ferdinand, ki je sprejel ogrskega ministra zunanjih zadev v avdijenci se je podal k cesarju Francu Josipu in je z njim dalj časa konferriral. Kakor se poroča, je cesar ukazal predložiti ogrske predloge, nadvojvodu Francu Ferdinandu in ta je cesarju svetoval, da iste ne odobri, ker bi s tem prikratil pravice krovne.

Na to je res cesar predloge ovrgel.

DUNAJ, 21. sept. — Iz Budapešti se poroča, da je ogrski trgovinski minister Kossuth bival ravno isti v Marijinih varih, ko se je tam nahajal angleški kralj Eduard.

Minister je naprosil kralja, da bi ga sprejel v avdijenci. Kralj je pa to odklonil in ga ni hotel sprejeti.

Kakor se trdi, se kralj noče vmesavati v avstro-ogrski sporadi, radi tega tudi ni dovolil avdijenca.

SOLNOGRAD, 21. sept.

Iz včerajšnje seji mednarodne shode rudarjev se je obravnavalo, kako stališče bi zavzemalo, da se izjavlja, da je ogrski morje, v sicer zaradi nemirov.

Minister so se izjavili, da to vprašanje ne spada v področje tega Kongresa, med tem ko so se francoski in britiski delegati izjavili za korist splošnega mira. Konečno so to zadevo predložili mednarodnemu odboru zvezze.

MUČNA NEGOTOVOST.

V slučaju, če kdo zbolvi v Vaši družini, mu vsakdo hoče brž pomagati. To in ono se storiti, da se olajša trpljenje bolne osebe, in predlagati se kako zdravilo. Hitro greste v lekarno in nazaj, polni tiste mučne negotovosti, če bo zdravilo imelo zaželeni uspeh. Samo en lek je, o katerega uspešnosti ni dvomiti, in to je Trinerjevo ameriško greenko vino v vseh slučajih želodčnih in črevesnih bolezni. Nele da takoj olajša, marveč pologoma popolno ozdravi bolnika, podeli mu združljivost.

KONSTANZ, Badensko, 22. sept. — Zdravnik so izjavili, da je stanje velikega vojvoda brezupno. Bolnik je v nezavestni sreči je pričelo tud žibkele delovati

JE JE BROD?

I.

Bi je po bitvi pri Froschwillerju.

Francozi se umikajo pred sovražnikom proti Chalonu. Vejna je že prekoračila reko Metiso; za seboj podira moste, da zadrži Pruse, ki so jim za petami. A tem, da zapira pot sovražnikom, zapira jo tudi onim francoskim vojakom, ki so zaostali, bodoši da so zasili ali pa ranjeni niso mogli dohajati, široka reka jih loči od armade.

Mraji se. Tihe sence se gibajo po kribih; četa vojakov stoji pri razvalinah mostu, eden oboj še stoji v srediode. Vojaki raznega oružja dostojanstva begajo po regu. Kličejo se, vprašujejo drug drugega, merijo s koli globočino vode, vpijejo, koliko obupavajo, stegujejo roke proti nebu, žugajo s pestjo, potem obmolknijo, udavlj se v usodo.

Škoda, da niso padli v boju. Zanetijo ogenj. Ranjeni se priplazijo k gorkemu ognju, krov napravijo grmade.

Cas gre počasi naprej, kar se oglaši močan glas ter pretrpa nepreseljivi molk: Osem mil od tu kje se nahaja fourški most; morda še ni razrušen. Pojdimo pogledat!

Tako govoriti častnik in glede pri krvavi ognjeni luči zemljevid, kazoč s prstom na fourški most!

Drugi častniki ga obkolijo, po krakom posvetu se glasi povlej: Prav imate! Naprej!

Vsi so pokončni. A čuje se stokanje ranjenih, ki se mraza tresejo, iz ran krvave, ne morejo naprej, pa tudi ostati nečejo. Kdo bo naš poveljnik? vpraša nekdo.

Častniki se ozirajo, potem pa pozdravljajo velikanskega poveljnika dragoncev, ki se vidi v svrjem plasti se večji. Je edini višji častnik. Hvala vam, gospodje!

Zdravi konjiki brez razločka dostojanstva odstopijo konje bolnim, ogenj se mora pogasiti, — mars!

Sam odveže konja, in ako ravno sam na celu krvavi, pobre v jarku malega lovca s prepleteno nogo in ga posadi ko otroka na svojo svojeglavno žival. Dobro se drži!, ga opomin in pelja konja sam za uzo do na celu kolone.

Počasi se pomikajo naprej, kajti vsi ranjeni nimajo konj. Tovariši jih podpirajo, a vzlično temu hodijo le z največjo težavo. Od konca se držijo skupaj, potem se ločijo v skupine: spredaj so zdravi, v sredini ranjeni na konjih, odzadaj pa ranjeni brez prijateljev, nihče jih ne pomaga, spodlikajo se vsaki hip, toda naprej le stoja — nočeo umreti, zapuščeni v oblasti krutih sovražnikov.

II.

Med potjo četa vedno bolj narašča, pridružujejo se k njej begunci iz goščav, kjer so se skrivali pred sovražnikom. Osem milj ni nič težavnega za dragega vojaka, ali za utrujene in ranjene ubežnike je to prehudo trpljenje. Mnogi so se že vsega potrebrega znebili, le puške odvreči nočeo, gredo zaprtimi očmi in eden v drugačia se zaletava. — Ulanci se opirajo na svoje sulice, bobnar vrže boben na tla, smrtni težave se polastujejo uboževci.

Tu začujejo v hosti šum, kakor bi kdo hitel skozi grmovje. Kaj je to? Ali sovražnik? Ne, kaj vojakov preiskuje goščo, šum se zgubi, a zopet se čuje vzrok je pa neznani.

Dani se; korakali so že šest ur. Bolj ko je jasno, tem žalostnejši so obrazi nesrečnikov. Noč je zakrivala njih bedo. Dzaj zagledajo z grozo drug drugega. Umanzani, bledi, krvavi so, glave imajo obvezane, ki se tresajo, vti stokajo.

Stoj, veli načelnik. Svoje poselje je izgovoril z žalostnim resnim glasom, ki je razodegro in nesrečo — na obregovih razvaline. Most je razdian.

Prtečejo, zamolko gledajo, tem vpijejo, padajo, kalcne, mačajo kam-

je v vodo in razbijajo s pušami. Drugi se smejejo, kakor si bili pri tem pogledu prišli ob pamet.

Jeden dragoncov se sleče in topi v vodo; dvajset drugih a posnema, a zboje se deroče. Nekateri se hočejo rešiti, a zastonji, jeden za drugim stane v valovih reke Meuse. Častniki jih rotijo, nihče ne uboga.

III.

V tej zmešnjavi se prikaže izhoste kmet ter vpije z močnim glasom:

Brod je tukaj!

Slišijo ga; od ust do ust se čuje: brod je tukaj! Obupali so že in zdaj obkolijo kmeta, pogum se jim vrača.

Poveljnik ga vpraša: Odkod prideš?

Doma sem iz tega kraja.

Ti si nam sledil v hosti.

Da.

Ali sam?

Sam.

Kje je brod?

Jedno miljo od tukaj, in po kaze nazaj.

Presli smo ga.

Da.

Ali si vedel, da je most razdejan?

Da.

Zakaj nas nisi opozoril?

Potrebno je bilo.

Kako to?

Starček jim pove, da so nemški konjeniki tri ure za nimi, ako bi se bili pri brodu ustavili, bi bilo pomenilo, da se lahko pride čez in preganjali bi jih naprej zalezovali.

Potrebno je bilo torej, da gredo naprej, stopinje se bodo poznače. Nemci bodo dolgo iskljukali, kot so Francozi prešli.

Res je, reči poveljnik, vodil nas!

Težavna je bila pot do broda, vendar naposled so le prilezli do zaželenjega cilja. Uro kasneje gredo begunci čez reko. Voda jim seže do vratu.

No je zadnji na drugem bregu, seže poveljnik starčku v roko, zahvaljevaje se.

Z Bogom, odgovori kmet in počasi odhaja.

Na oni strani Meuse se zgubivajo vojaki v megli. Zopet je vse tisto. Ob reki koraka sejstan v rosnici trav. Nakrat obstanje. Ali so že tukaj? Na cesti se prikažeta dva eskadrona nemških ulancev. Ali sože tukaj?, reče kmet in se hoče skriti v prošči, a zapazijo ga nemški vojaki.

Hoj, mož! Stoj! Primejo ga in peljejo pred častnike. Povprašujejo ga, a on se hlini neumnega, in gluhega. Nič jih ne razume, nič ne ve, nič ni vide.

Nikar se ne mudimo, zaklječ eden čestnik, takoj bode govoril, če bodoemo hoteli; Kmet, stopaj naprej!

Spodlitkoč se teče starček pred konji. Včasih pada, a suruveži ga z hodejo s sulico, da zopet vstane.

Skakaj, Francoz! reže se mu vojaki. Kmetič teče, težko diha, sape mu zmanjkuje, pada, toda zopet vstane, ter gre mimo broda. Dve sto metrov za njim pada onemogel, bled. Počasi! veli častnik — ti pa na-prej!

Pridejo k fourškemu mostu. Nemci so vedeli, da je razrešen; tu se zgubijo tudi sledovi, naprej ni bilo videti nobenih stopinj. Pod mostom gotovo ni broda. Častniki se posvetujejo, starček se smehlja. Premitili so nas, nazaj so se vrnili obrnimo se, svetuje eden. Drugi meni, da ne bodo mogli ničesar poznati, ker so brodi sami prešli, le kmet bode vedel kje je.

No, starček ne ve nič. Bodemo videli, v vodo, dedec! vpije poveljnik. Revez mora sam merit vodo. Uda se usodi, stope v reko. Voda mu seže do kolena, do vratu, a on gre dalje.

Vrnji se, broda ni tukaj, moramo se vrniti. — Vsakih st. korakov mora starček v vodo. Nemci ga dobro opazujejo; toda on zgubi vselej tla, opoteka se in vraci se s trudem. Dvomiti ni mogoče, voda je globoka.

Stoj, veli načelnik. Svoje poselje je izgovoril z žalostnim resnim glasom, ki je razodegro in nesrečo — na obregovih razvaline. Most je razdian.

Prtečejo, zamolko gledajo, tem vpijejo, padajo, kalcne, mačajo kam-

je v vodo in razbijajo s pušami. Drugi se smejejo, kakor so komaj tri milije od tod; aki so oni, pot, so izgubljeni.

V vodo!

Ne morem več.

Še bolje. Kje je brod?

Ne vem.

Torej v vodo!

Uboga. Bolj ko gre naprej, bolj vpogiba noge, da potrdi sovražnike v misli, da je voda globoka. Zopet se upogne ter se ozre nazaj.

Naprej! Še bolj se skrči in gre, voda mu seže do brade, lanci se smejejo.

Naprej! naprej! Mož skrije glovo v vodo, in ulanci ga pa le naprej silijo. Na trdnih tleh je stal, ne potrebuje drugega, kot da se pokonci postavi, toda on tegu ne storil, kajti če bi on to storil, bi šli v trenutku nemški vojaki v vodo in njegovi rojaki francoski ranjeni so v nevarnosti, da jih ti ujamejo. Raže je prostovoljno umrl.

Tukaj se ni broda, reče poveljnik, toda starec je tudi mrtev.

Nemci gredo prevarjeni naprej; po vodi pa plava truplo moža junaka, ki je prostovoljno daroval svoje življenje za svoje rojake ter z lastno smrjo rešil svojim življenje.

Društva.

Slovensko telovadno in podporno društvo "Sokol" ima svoje redne mesečne seje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2 popoldne v Knausovi dvorani 5131 St. Clair Ave. N. E. Odborniki za leto 1907 so: Predsednik: Frank Knafelc, 1145 E. 60th Street; podpredsednik: John Saie, 1259 E. 54th Street; I. tajnik: Stefan Brodin, 1017 E. 64 St.; II. tajnik: John Turk, 3044 St. Clair Avenue blagajnik: Anton Šepc, 1239 E. 60 Str.; Društveni zdravnik je F. J. Schmoldt, 5132 Superior Ave, blizu E 55 Str Tel. Belli East 1046. Vsa pisanja naj se dopošljajo na I. tajnika Steve Brodin, 1017 E. 64th Street.

Kranjsko slovensko podporno društvo sv. Barbare v Clevelandu, spadajoče k glavnemu uradu v Forest City, Pa., naznanja, da ima svoje mesečne seje redno vsako prvo nedeljo v mesecu v Union Hall, Kateri želi pristopiti k omenjenemu društvu, lahko dobi pojasnilo od taj. A. Oščirja. Podpora se izplača vsak dan eden dollar, izvenčni nedeljo, vstopnine se plača po starosti od 18 do 25 leta \$5.00, od 25 do 35 leta \$6. od 35 do 45 leta pa \$7.00. Atestamenti so primeroma malo smrtni podpori izplača društvo \$200. Podpora se plačuje članom takoj potem, ko so bili vzprejeti v društvu. Anton Oščir, tajnik, 1143 Lyon cesta.

Z pristop k društvu se mora vsak javiti pri I. tajniku ali kakev odborniku.

Odbor za leto 1907 sestoji iz sledenih bratov: Starosta Alojzij Recher, 3913 St. Clair predsednik Fran Cerne, 4124 St. Clair; podpredsednik Fran Hočevar, 6204 St. Clair; I. tajnik (častni član) Anton Beneš, 6204 St. Clair; njegov namenik Ivo Špehek, 6218 St. Clair Ave.; blagajnik Andrej Kranjc; računski tajnik Peter Pikš, računski pregledovalec Ivo Pernat, Josip Birk in Fran Koren, zastavonos: Rudolf Otoničar, spremljevalca: Josip Stupica in Fran Brelic, reditelj Miško Luknar, vodja telovadbe O. Pick, društveni zdravnik Dr. J. W. Kehres na vogalu St. Clair & Willson (55th St.) (jan.08. St.)

Podporno društvo sv. Barbara v Clevelandu, zastavonos: Rudolf Otoničar, spremljevalca: Josip Stupica in Fran Brelic, reditelj Miško Luknar, vodja telovadbe O. Pick, društveni zdravnik Dr. J. W. Kehres na vogalu St. Clair & Willson (55th St.)

Podporno društvo sv. Barbara v Clevelandu, zastavonos: Rudolf Otoničar, spremljevalca: Josip Stupica in Fran Brelic, reditelj Miško Luknar, vodja telovadbe O. Pick, društveni zdravnik Dr. J. W. Kehres na vogalu St. Clair & Willson (55th St.)

Podporno društvo sv. Barbara v Clevelandu, zastavonos: Rudolf Otoničar, spremljevalca: Josip Stupica in Fran Brelic, reditelj Miško Luknar, vodja telovadbe O. Pick, društveni zdravnik Dr. J. W. Kehres na vogalu St. Clair & Willson (55th St.)

Podporno društvo sv. Barbara v Clevelandu, zastavonos: Rudolf Otoničar, spremljevalca: Josip Stupica in Fran Brelic, reditelj Miško Luknar, vodja telovadbe O. Pick, društveni zdravnik Dr. J. W. Kehres na vogalu St. Clair & Willson (55th St.)

Podporno društvo sv. Barbara v Clevelandu, zastavonos: Rudolf Otoničar, spremljevalca: Josip Stupica in Fran Brelic, reditelj Miško Luknar, vodja telovadbe O. Pick, društveni zdravnik Dr. J. W. Kehres na vogalu St. Clair & Willson (55th St.)

Podporno društvo sv. Barbara v Clevelandu, zastavonos: Rudolf Otoničar, spremljevalca: Josip Stupica in Fran Brelic, reditelj Miško Luknar, vodja telovadbe O. Pick, društveni zdravnik Dr. J. W. Kehres na vogalu St. Clair & Willson (55th St.)

Podporno društvo sv. Barbara v Clevelandu, zastavonos: Rudolf Otoničar, spremljevalca: Josip Stupica in Fran Brelic, reditelj Miško Luknar, vodja telovadbe O. Pick, društveni zdravnik Dr. J. W. Kehres na vogalu St. Clair & Willson (55th St.)

Podporno društvo sv. Barbara v Clevelandu, zastavonos: Rudolf Otoničar, spremljevalca: Josip Stupica in Fran Brelic, reditelj Miško Luknar, vodja telovadbe O. Pick, društveni zdravnik Dr. J. W. Kehres na vogalu St. Clair & Willson (55th St.)

Podporno društvo sv. Barbara v Clevelandu, zastavonos: Rudolf Otoničar, spremljevalca: Josip Stupica in Fran Brelic, reditelj Miško Luknar, vodja telovadbe O. Pick, društveni zdravnik Dr. J. W. Kehres na vogalu St. Clair & Willson (55th St.)

Podporno društvo sv. Barbara v Clevelandu, zastavonos: Rudolf Otoničar, spremljevalca: Josip Stupica in Fran Brelic, reditelj Miško Luknar, vodja telovadbe O. Pick, društveni zdravnik Dr. J. W. Kehres na vogalu St. Clair & Willson (55th St.)

Podporno društvo sv. Barbara v Clevelandu, zastavonos: Rudolf Otoničar, spremljevalca: Josip Stupica in Fran Brelic, reditelj Miško Luknar, vodja telovadbe O. Pick, društveni zdravnik Dr. J. W. Kehres na vogalu St. Clair & Willson (55th St.)

Podporno društvo sv. Barbara v Clevelandu, zastavonos: Rudolf Otoničar, spremljevalca: Josip Stupica in Fran Brelic, reditelj Miško Luknar, vodja telovadbe O. Pick, društveni zdravnik Dr. J. W. Kehres na vogalu St. Clair & Willson (55th St.)

Podporno društvo sv. Barbara v Clevelandu, zastavonos: Rudolf Otoničar, spremljevalca: Josip Stupica in Fran Brelic, reditelj Miško Luknar, vodja telovadbe O. Pick, društveni zdravnik Dr. J.

